

moment som muligt. Opgaven måtte derfor gå ud på at udskille en gruppe forsikringer, der kun indeholder et vist minimum af forsikringselement! Bortset fra det paradoksale i en sådan løsning ville der rejse sig en lang række problemer, hvis en sådan afgrænsning skulle foretages, idet der som nævnt forekommer mange forskellige forsikringsformer og individuelle forsikringsaftaler. Uanset hvor en grænse blev trukket, ville der fremkomme resultater, som for den enkelte forsikringstager og for de konkurrerende forsikringsselskaber kunne virke vilkårlige.

Udover det omtalte afgrænsningsspørgsmål — hvis eventuelle løsning måtte forudsætte længere tids overvejelser og forhandlinger med forsikringsselskaberne, herunder de grupper inden for forsikringsselskaberne, som repræsenterer indbyrdes modstridende opfattelse af, hvilke forsikringsformer det vil være rimeligt at tilskynde til på bekostning af andre forsikringsformer — skal i den følgende mere skematiske opregning nævnes nogle særlige problemer vedrørende forsikring. Opregningen kan ikke betragtes som udtømmende.

a) Det måtte vel forudsættes, at der ikke kunne indrømmes fradragsret for de forsikringspræmier, der skulle træde i stedet for en bunden opsparing. På den anden side måtte det vel så principielt være uden betydning, om forsikringen efter sin art var med fuldt eller begrænset fradragsberettigede indbetalinger. Herefter skulle vel f. eks. også (kapital)forsikring med ratevis udbetaling kunne medtages. Det måtte nok ventes, at der fra pensionsforsikringsselskabernes side ville blive rejst krav om også at undtage de egentlige renteforsikringer, idet opsparingsbestanddelen her kan være mindst lige så stor som for en række kapitalforsikringer. I så fald måtte der på den anden side tages stilling til, om de løbende udbetalinger til sin tid skulle indkomstbeskattes, eventuelt blot i begrænset omfang (70 pct. af udbetalingerne). Ved præmiebetaling før eller efter den „bundne opsparingsperiode“ måtte der melde sig spørgsmål om opdeling af udbetalingerne.

b) Der måtte tages stilling til forskellige problemer — som til dels er uafklarede i relation til de gældende fradragsregler — om, hvem der skulle stå som ejer af den pågældende forsikring, og hvem der kunne eller skulle stå som forsikringstager og forsikret.

c) Hvis der forudsættes ratevis indbetaling til nærmere fastsatte terminer af de pålignede opsparingsbeløb, vil dette vanskeligt kunne indpasses i en forsikringsordning. Yderligere problemer i denne forbindelse ville opstå, hvis også indbetalinger til allerede bestående forsikringer skulle kunne medregnes (imod at der ikke var fradragsret for disse fremtidige indbetalinger, jfr. ovenfor under a).

d) En forudsat indkomstskattepligt for renter af den bundne opsparing vil ikke kunne gennemføres med hensyn til rentetilvækst af forsikring. På den anden side måtte der tages stilling til eventuelle særregler om indkomstbeskatning af bonus. Sådanne særregler ville blive temmelig komplicerede, hvis der skulle sondres mellem løbende bonusudbetalinger og engangsbonus. Yderligere komplikationer ville opstå ved eventuel opdeling af bonus, der måtte henføres henholdsvis til præmiebetaling til udligning af bunden opsparing og præmiebetaling før eller efter den „bundne opsparingsperiode“.

e) Det vil i hvert fald for en række forsikringsformer være vanskeligt at ramme en præmiestørrelse, der svarer netop til det pålignede opsparingsbeløb. Særlige problemer ville således her opstå med hensyn til anbringelse af overskydende beløb. Er forsikringspræmien større end den pligtige opsparing, ville der yderligere melde sig spørgsmål om opdeling mellem en fri og en bunden policedel.

f) De tekniske vanskeligheder ved ændring af et foreløbigt pålignet opsparingsbeløb, f. eks. under skatterådets behandling, ville blive særligt store med hensyn til forsikring. Her kommer også det tab, der må konstateres ved hel eller delvis ophævelse af en forsikring, ind i billedet.